

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 1 października 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Firenze – Włochy) – postępowanie karne przeciwko Skerdjanowi Celajowi

(Sprawa C-290/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — Dyrektywa 2008/115/WE — Powrót nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich — Decyzja nakazująca powrót zaopatrzona w zakaz wjazdu przez okres trzech lat — Naruszenie zakazu wjazdu — Obywatel państwa trzeciego uprzednio wydany — Kara pozbawienia wolności w wypadku ponownego bezprawnego wjazdu na terytorium krajowe — Zgodność)

(2015/C 381/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Firenze

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Skerdjan Celaj

Sentencja

Wykładni dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy dokonywać w ten sposób, że co do zasady nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które przewiduje wymierzenie kary pozbawienia wolności przebywającemu nielegalnie obywatelowi państwa trzeciego, który – po powrocie do państwa pochodzenia w ramach wcześniejszego postępowania w sprawie powrotu – ponownie nielegalnie wjeżdża na terytorium tego państwa z naruszeniem zakazu wjazdu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 292 z 1.9.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 października 2015 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Raad van State – Niderlandy) – R.L. Trijber, działający pod firmą Amstelboats/College van burgemeester en wethouders van Amsterdam (C-340/14), J. Harmsen/Burgemeester van Amsterdam (C-341/14)

(Sprawy połączone C-340/14 i C-341/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2006/123/WE — Usługi na rynku wewnętrznym — Żegluga rekreacyjna — Domy publiczne z witryną okienną — Artykuł 2 ust. 2 lit. d) — Zakres stosowania — Wylączenie — Usługi w dziedzinie transportu — Swoboda przedsiębiorczości — System zezwoleń — Artykuł 10 ust. 2 lit. c) — Warunki udzielenia zezwolenia — Proporcjonalność — Warunek znajomości języka — Artykuł 11 ust. 1 lit. b) — Okres ważności zezwolenia — Ograniczenie liczby dostępnych zezwoleń — Nadrzędny interes publiczny]

(2015/C 381/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: R.L. Trijber, działający pod firmą Amstelboats (C-340/14), J. Harmsen (C-341/14)

Strony pozwane: College van burgemeester en wethouders van Amsterdam, Burgemeester van Amsterdam

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym należy interpretować w ten sposób, że – z zastrzeżeniem ustaleń, których dokona sąd odsyłający – działalność, taka jak stanowiąca przedmiot rozpatrywanego w postępowaniu głównym wniosku o udzielenie zezwolenia, polegająca na odpłatnym świadczeniu usługi przyjmowania pasażerów na statek w celu zwiedzania przez nich miasta drogą wodną i w celach rozrywkowych, nie stanowi usługi w „dziedzinie transportu” w rozumieniu tego przepisu, wyłączonej z zakresu zastosowania tej dyrektywy.
- 2) Artykuł 11 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/123 należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie udzieleniu przez właściwe organy krajowe zezwoleń na czas nieokreślony na wykonywanie działalności, takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, gdy liczba zezwoleń udzielanych w tym celu przez te same organy jest ograniczona nadrzędnym interesem publicznym.
- 3) Artykuł 10 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2006/123 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie środkowi, takiemu jak rozpatrywany w postępowaniu głównym, który uzależnia udzielenie zezwolenia na wykonywanie działalności – takiej jak rozpatrywana w sprawie C 341/14, polegającej na prowadzeniu domów publicznych z witryną okienną poprzez wynajem pokoi na godziny – od warunku, że usługodawca świadczący te usługi może porozumieć się w języku zrozumiałym dla beneficjentów wspomnianych usług, w niniejszym wypadku prostytutek, jeżeli warunek ten jest właściwy, aby zapewnić realizację zamierzonego celu związanego z interesem publicznym, a mianowicie zapobiegania czynom zabronionym związanym z prostytutką, oraz jeżeli warunek ten nie wykracza poza to, co jest niezbędne, aby osiągnąć ten cel, co powinien ustalić sąd odsyłający.

(¹) Dz.U. C 339 z 29.9.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 października 2015 r. – Electrabel SA i Dunamenti Erőmű Zrt/Komisja Europejska

(Sprawa C-357/14 P) (¹)

(Odwołanie — Pomoc państwa — Pomoc przyznana przez władze węgierskie na rzecz niektórych producentów energii elektrycznej — Umowy zakupu energii elektrycznej zawierane między przedsiębiorstwem publicznym i niektórymi wytwórcami energii — Decyzja uznająca tę pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Pojęcie „strony” mogącej wnieść odwołanie do Trybunału — Przystąpienie Węgier do Unii Europejskiej — Data mająca znaczenie dla oceny istnienia pomocy — Pojęcie pomocy państwa — Korzyść — Kryterium inwestora prywatnego — Metodologia obliczania wysokości takiej pomocy)

(2015/C 381/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Electrabel SA i Dunamenti Erőmű Zrt (przedstawiciele: J. Philippe, F.-H. Boret i A.-C. Guyon, adwokaci, P. Turner, QC)